AHMED BİN HÜSEYN MERVEZÎ

Hanefî fıkıh âlimlerinden. Künyesi, Ebû Hâmid Mervezîolup, İbn-i Taberî ismiyle ve Fakîh-i Hanefî lakabıyla meşhûrdur. Babası Hemedanlıdır. Usûl ve füru' ilminde âlim idi. İlim öğrenmek için bir çok seyahatler yaptı. Bağdâd'a geldi. Burada fıkıh ilmini Ebû Sa'îd Berdeî'den, Ebü'l-Hasen Kerhî'den ve Belh'de Ebû Kâsım Saffar'dan öğrendi. Sonra Horasan'a döndü. Burada kadılığa ta'yin edildi. Sonra tekrar Bağdâd'a döndü. 376 (m. 986) senesinde Merv'de vefât etti.

Tefsîr ve hadîs ilminde de âlim idi. Hadîs ilminde hafız derecesinde olup, yüzbin hadîs-i şerîfi senetleriyle birlikte ezbere bilirdi. Ahmed bin Hıdır Mervezî'den hadîs-i şerîf işitti. Ahmed bin Muhammed bin Ömer Münkedir'den, Muhammed bin Abdurrahmân'dan, Ahmed bin Haris bin Abdülkerîm'den, Muhammed bin Rezâm Mervezî'den ve diğer hadîs âlimlerinden hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir.

Ahmed bin Hüseyn Mervezî, çok ibâdet eden büyük bir âlim idi. Horasan'da Kâdı'l-kudâtlık, Buhârâ ve nahiyelerinde kadılık vazîfesi yapmıştır. Ayrıca tarihçi olup, târihe dâir eseri meşhûrdur.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Târih-i Bağdâd cild-4, sh. 107

2) Mu'cem-ül-müellifîn cild-1, sh. 207

3) Tabakât-ül-fukahâ sh. 68

4) El-A'lâm cild-1, sh. 115

5) El-Fevâid-ül-behiyye sh. 18